

Arrest

nr. 66 238 van 5 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 23 januari 2011, verklaren er zich op 24 januari 2011 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissingen van 31 mei 2011, aangetekend verstuurd op dezelfde dag.

1.3. De bestreden beslissingen geven de feiten als volgt weer:

Ten aanzien van K.E:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten, geboren te zijn in Pec (Kosovo) en van Roma origine te zijn. U verklaart Kosovo verlaten te hebben rond 1999 en u zou gevlucht zijn naar Servië. Uw laatste woonplaats zou het dorp Vlaska in Servië zijn geweest. Volgens uw verklaringen genoot u geen rechten

in Servië. Wanneer u met uw kinderen naar het ziekenhuis ging voor medische hulp wilden ze hen niet behandelen omdat u geen gezondheidsboekjes had. Bij het uitoefenen van uw beroep als verkoper op de markt had u problemen met zowel andere marktcrammers als met de politie: ze zouden uw koopwaar weggeschopt hebben en u zou ook geslagen zijn geweest. Als u met dergelijke problemen naar de politie stapte, zouden de agenten u nooit hebben willen helpen. Bovendien had u problemen met twee politieagenten in het bijzonder. Zij zouden u meermaals geslagen hebben als u op de markt stond of als ze u tegenkwamen. Omwille van al deze redenen zou u op 21 januari 2011 besloten hebben om met uw familie Servië te verlaten. Op 23 januari 2011 zouden jullie in België toegekomen zijn, en de volgende dag vroeg u hier asiel aan.

U legde geen documenten neer ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas.

B. Motivering

Na grondig onderzoek stel ik vast dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat al uw problemen voortvloeien uit het feit dat u in Servië niet officieel geregistreerd zou zijn. Een Servische identiteitskaart is een belangrijke voorwaarde om toegang te hebben tot allerlei rechten, zoals het recht op gezondheidszorg (gezondheidsboekje of medisch boekje), het recht op tewerkstelling en het recht op onderwijs. Gezien u verklaart over geen Servische documenten te beschikken, heeft u ook geen recht op gezondheidsboekjes voor u en uw gezinsleden, noch op het verkrijgen van een vergunning als marktcrammer. Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u zich bewust bent van de oorzaak van uw concrete problemen (gehoorverslag CGVS p. 12 en 8-9). U zou bijgevolg getracht hebben om u officieel in Servië te laten registreren, meer bepaald bij de politie (SUP) in Belgrado. Daar zouden ze u echter vertellen dat u zich eerst in uw Kosovaarse gemeente van afkomst –in uw geval de gemeente Pec- moet uitschrijven, alvorens u zich in Servië kan laten inschrijven (gehoorverslag CGVS p. 6). Als uitleg waarom u dit nagelaten heeft, vertelde u over uw vrees ten aanzien van Kosovo sinds de plotse verdwijning van uw ouders en broers. In 2006 waren zij naar Kosovo vertrokken, en sindsdien zou u niets meer van uw vader vernomen hebben (gehoorverslag CGVS p. 4-5-6). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt hoeft u echter niet naar Kosovo om deze formaliteiten in orde te brengen, aangezien de registers van de burgerlijke stand van de gemeente Pec zich in de Servische stad Kragujevac bevinden (op ongeveer 64 kilometer van Mladenovac). In 1999 werden de registers van een aantal Kosovaarse gemeenten immers door de Serviërs meegenomen, waardoor deze zich nog steeds in Servië bevinden en geraadpleegd kunnen worden in zogenaamde gedelokaliseerde kantoren van de burgerlijke stand. Bijgevolg vervalt dan ook uw verklaring als zou het u onmogelijk zijn om een Servische identiteitskaart te verkrijgen zonder naar Kosovo terug te keren. Bovendien is het ook eerder verwonderlijk dat u nog nooit van de ngo Praxis gehoord zou hebben. Praxis houdt zich sinds juni 2004 actief bezig met het verlenen van hulp aan Roma's die zich wensen in orde te stellen met alle officiële Servische documenten. Om zoveel mogelijk Roma's te bereiken, onderneemt Praxis jaarlijks verschillende veldbezoeken, onder meer in Roma-kampen in Mladenovac: de meest recente bezoeken vonden plaats op 25 juni, 5 november en 23 december 2009. Omwille van al deze redenen heeft u dan ook niet aannemelijk kunnen maken waarom u er niet in zou kunnen slagen om uw situatie in Servië volledig te regulariseren en als gevolg daarvan toegang te krijgen tot de basisrechten die daarmee gepaard gaan. Verder is het ook eerder bevreemdend dat u het enige document met uw persoonsgegevens, namelijk uw ontheemdenkaart uit Servië, op het transport bij de smokkelaar zou hebben laten liggen (gehoorverslag CGVS p. 5).

Wat de algemene situatie van de (geregistreerde) Roma in Servië betreft, dient vastgesteld te worden dat Roma in Servië nog vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de huidige Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar actuele beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling e.d.m. en verstrekt advies aan o.a. ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië. De algemene situatie voor de Roma in Servië anno 2011 geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Tot slot werd u gevraagd waarom u niet naar Kosovo terug kon. U gaf duidelijk te kennen niet terug te willen, omdat u vreest voor uw veiligheid. U verwees hiervoor opnieuw naar het onduidelijke lot van uw vader sinds 2006 (gehoorverslag CGVS p. 4-5). In dit verband, meer bepaald omtrent de reden van uw vader zijn vertrek naar Kosovo, legde u echter tegenstrijdige verklaringen af. Zo zou u eerst verklaren dat hij teruggegaan was met de bedoeling Kosovaarse documenten in orde te brengen en om te zorgen voor jullie huizen. U bevestigde tevens dat het de bedoeling was om definitief terug in Kosovo te gaan wonen, aangezien er in Servië toch geen toekomst meer was (gehoorverslag CGVS p. 4). Iets later zou u echter verklaren dat uw vader enkel naar Kosovo was gegaan om documenten te halen, en hij vervolgens terug zou keren (gehoorverslag CGVS p. 5). Een dergelijke inconsistentie zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent het lot van uw vader op de helling. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u uw vrees dat uw familie in Kosovo het ergste overkomen moet zijn, louter op het feit dat uw vader sindsdien geen contact meer met u heeft opgenomen. Aan verklaringen van andere Roma die recent nog in Kosovo waren geweest en u verteld hadden dat ze uw vader daar gezien zouden hebben, hecht u om deze reden geen geloof (gehoorverslag CGVS p. 5). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt nochtans dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapende conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het CGVS verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009, en is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en erna met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en Pec wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Tot slot dient opgemerkt te worden dat ten aanzien van uw vrouw (Dzevrije RAMA, O.V. 6.756.486) eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Ten aanzien van R.D.:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten, geboren te zijn in Prishtina (Kosovo) en van Roma origine te zijn. U verklaart gevlucht te zijn uit Kosovo in 1999 en u zou gevlucht zijn naar Servië. Uw laatste woonplaats zou het dorp Vlaska in Servië zijn geweest. Op 21 januari 2011 zou u samen met uw man en kinderen Servië hebben verlaten. Op 23 januari 2011 zouden jullie in België toegekomen zijn, en de volgende dag vroeg u hier asiel aan. Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot E.K. (O.V. 6.756.486) werden aangehaald. (De constante discriminatie als gevolg van het ontbreken van geldige verblijfsdocumenten in Servië.)

U legde in het geheel geen documenten neer ter staving van uw identiteit en/of asielerlaas.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit kan blijken dat u zich in geval van een eventuele terugkeer naar Servië kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt immers dat u uw asielaanvraag grotendeels steunt op dezelfde motieven die terzake door uw echtgenoot werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

”Na grondig onderzoek stel ik vast dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat al uw problemen voortvloeien uit het feit dat u in Servië niet officieel geregistreerd zou zijn. Een Servische identiteitskaart is een belangrijke voorwaarde om toegang te hebben tot allerlei rechten, zoals het recht op gezondheidszorg (gezondheidsboekje of medisch boekje), het recht op tewerkstelling en het recht op onderwijs. Gezien u verklaart over geen Servische documenten te beschikken, heeft u ook geen recht op gezondheidsboekjes voor u en uw gezinsleden, noch op het verkrijgen van een vergunning als marktkramer. Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u zich bewust bent van de oorzaak van uw concrete problemen (gehoorverslag CGVS p. 12 en 8-9). U zou bijgevolg getracht hebben om u officieel in Servië te laten registreren, meer bepaald bij de politie (SUP) in Belgrado. Daar zouden ze u echter vertellen dat u zich eerst in uw Kosovaarse gemeente van afkomst –in uw geval de gemeente Pec- moet uitschrijven, alvorens u zich in Servië kan laten inschrijven (gehoorverslag CGVS p. 6). Als uitleg waarom u dit nagelaten heeft, vertelde u over uw vrees ten aanzien van Kosovo sinds de plotse verdwijning van uw ouders en broers. In 2006 waren zij naar Kosovo vertrokken, en sindsdien zou u niets meer van uw vader vernomen hebben (gehoorverslag CGVS p. 4-5-6). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt hoeft u echter niet naar Kosovo om deze formaliteiten in orde te brengen, aangezien de registers van de burgerlijke stand van de gemeente Peç zich in de Servische stad Kragujevac bevinden (op ongeveer 64 kilometer van Mladenovac). In 1999 werden de registers van een aantal Kosovaarse gemeenten immers door de Serviërs meegenomen, waardoor deze zich nog steeds in Servië bevinden en geraadpleegd kunnen worden in zogenaamde gedelokaliseerde kantoren van de burgerlijke stand. Bijgevolg vervalt dan ook uw verklaring als zou het u onmogelijk zijn om een Servische identiteitskaart te verkrijgen zonder naar Kosovo terug te keren.

Bovendien is het ook eerder verwonderlijk dat u nog nooit van de ngo Praxis gehoord zou hebben. Praxis houdt zich sinds juni 2004 actief bezig met het verlenen van hulp aan Roma's die zich wensen in orde te stellen met alle officiële Servische documenten. Om zoveel mogelijk Roma's te bereiken, onderneemt Praxis jaarlijks verschillende veldbezoeken, onder meer in Roma-kampen in Mladenovac: de meest recente bezoeken vonden plaats op 25 juni, 5 november en 23 december 2009. Omwille van al deze redenen heeft u dan ook niet aannemelijk kunnen maken waarom u er niet in zou kunnen slagen om uw situatie in Servië volledig te regulariseren en als gevolg daarvan toegang te krijgen tot de basisrechten die daarmee gepaard gaan. Verder is het ook eerder bevreemdend dat u het enige document met uw persoonsgegevens, namelijk uw ontheemdenkaart uit Servië, op het transport bij de smokkelaar zou hebben laten liggen (gehoorverslag CGVS p. 5).

Wat de algemene situatie van de (geregistreerde) Roma in Servië betreft, dient vastgesteld te worden dat Roma in Servië nog vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van

ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de huidige Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar actuele beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht.

Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling e.d.m. en verstrekt advies aan o.a. ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Romagemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië. De algemene situatie voor de Roma in Servië anno 2011 geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Tot slot werd u gevraagd waarom u niet naar Kosovo terug kon. U gaf duidelijk te kennen niet terug te willen, omdat u vreest voor uw veiligheid. U verwees hiervoor opnieuw naar het onduidelijke lot van uw vader sinds 2006 (gehoorverslag CGVS p. 4-5). In dit verband, meer bepaald omtrent de reden van uw vader zijn vertrek naar Kosovo, legde u echter tegenstrijdige verklaringen af. Zo zou u eerst verklaren dat hij teruggegaan was met de bedoeling Kosovaarse documenten in orde te brengen en om te zorgen voor jullie huizen. U bevestigde tevens dat het de bedoeling was om definitief terug in Kosovo te gaan wonen, aangezien er in Servië toch geen toekomst meer was (gehoorverslag CGVS p. 4). Iets later zou u echter verklaren dat uw vader enkel naar Kosovo was gegaan om documenten te halen, en hij vervolgens terug zou keren (gehoorverslag CGVS p. 5). Een dergelijke inconsistentie zetten de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent het lot van uw vader op de helling. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u uw vrees dat uw familie in Kosovo het ergste overkomen moet zijn, louter op het feit dat uw vader sindsdien geen contact meer met u heeft opgenomen. Aan verklaringen van andere Roma die recent nog in Kosovo waren geweest en u verteld hadden dat ze uw vader daar gezien zouden hebben, hecht u om deze reden geen geloof (gehoorverslag CGVS p. 5). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt nochtans dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapende conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is.

Deze informatie werd onder meer door het CGVS verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009, en is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse

internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en erna met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en Peç wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroepen verzoekers zich op een schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1.2 van de Vluchtelingenconventie.

Verzoekers menen zowel in Kosovo als Servië een risico te lopen op onmenselijke en vernederende behandeling omwille van hun etnische origine. Verzoekers zijn van oordeel dat inzake de gegrondheid van hun vrees het volstaat het bestaan van objectieve feiten aan te wijzen die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging. Verzoekers menen tijdens het gehoor aannemelijk te hebben gemaakt dat hun rechten op gezondheidszorg en sociale dienstverlening werden geschonden door de lokale autoriteiten.

In een tweede middel voeren verzoekers een schending aan van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Verzoekers verwijten de commissaris-generaal zich bij de motivering van de bestreden beslissing te hebben beperkt tot enkel standaardoverwegingen die haaks staan op de materiële motiveringsplicht en het gehoorverslag. Verzoeker onderstreept dat hij als Rom-zigeuner zowel in Servië als in Kosovo tot op heden geconfronteerd wordt met de problematiek omtrent de registratie in de burgerlijke stand en verwijst hiervoor naar een rapport van Amnesty International van april 2011, en meent dat de commissaris-generaal lichtzinnig en ongegrond over deze problematiek gaat. Verzoeker verwijst naar rapporten van Amnesty International van 30 september 2010 en april 2011 en naar een rapport van Human Rights Watch van oktober 2010 om te onderstrepen dat de algemene situatie van Roma – waaronder de veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid – tot op heden in het gedrang is. Deze rapporten tonen aan dat RAE-gemeenschappen tot op heden niet beschermd zijn tegen etnisch geïnspireerde incidenten. Ze beschikken niet over bewegingsvrijheid en het onderwijssysteem voor de RAE-gemeenschappen is niet toegankelijk met als gevolg dat in de praktijk de RAE-gemeenschappen laaggeschoold zijn. Deze rapporten tonen bovendien aan dat de Roma-gemeenschap zowel in Kosovo als in Servië te kampen heeft met achterstelling op het vlak van gezondheidszorg, arbeid, huisvesting met slechte levensomstandigheden en armoede tot gevolg. Deze gemeenschap wordt van zijn rechten ontzegd en wordt constant gediscrimineerd. Het gaat hier om fundamentele mensenrechten die systematisch en ingrijpend worden aangetast zowel in Kosovo als in Servië. Verzoekers zijn van oordeel dat een dergelijke ontzetting van rechten en discriminatie van verzoekers in het bijzonder en de Roma-gemeenschap in het algemeen van dien aard is dat het aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus menen verzoekers dat de commissaris-generaal zich opnieuw beperkt heeft tot een stereotype overweging en in gebreke is gebleven een ernstig onderzoek te voeren naar de toepassing van de regelgeving ter zake alsook de weigering afdoende te motiveren.

2.2. De asielaanvragen van verzoekers werden afgewezen op grond van de vaststellingen dat (i) verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn situatie in Servië niet zou kunnen laten regulariseren om alzo toegang te krijgen tot de basisrechten die ermee gepaard gaan, (ii) de algemene situatie voor Roma anno 2011 op zich geen aanleiding geeft tot het hebben van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en (iii) de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en Pec objectief verbeterd is.

2.3. Waar zij herhalen dat hun recht op gezondheidszorgen en sociale dienstverlening werd geschonden door de lokale autoriteiten gaan verzoekers voorbij aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn situatie in Servië niet zou kunnen regulariseren om op die manier toegang te krijgen tot de basisrechten die ermee gepaard gaan. In tegenstelling tot de verklaringen van verzoeker hieromtrent (gehoorverslag verzoeker, 6,8-9 en 12) blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat verzoekers helemaal niet naar Kosovo hoeven te gaan om deze formaliteiten in orde te brengen, aangezien de registers van de burgerlijke stand van de gemeente Peç zich in de Servische stad Kragujevac bevinden (op ongeveer 64 kilometer van Mladenovac) en geraadpleegd kunnen worden in zogenaamde gedelokaliseerde kantoren van de burgerlijke stand (administratief dossier, stuk 14/2). Bovendien is het ook weinig aannemelijk dat verzoekers nog nooit gehoord zouden hebben van de ngo Praxis die zich sinds juni 2004 actief bezig houdt met het verlenen van hulp aan Roma die zich wensen in orde te stellen met alle officiële Servische documenten en hiertoe jaarlijks verschillende veldbezoeken onderneemt, onder meer in Roma-kampen in Mladenovac (administratief dossier, stuk 14/2 en 14/3).

Verzoekers verwijzen naar de rapporten van Amnesty International en Human Rights Watch. Deze rapporten bevatten vaststellingen die van algemene aard zijn en om deze reden dan ook geen afbreuk kunnen doen aan de omstandige en meer gedetailleerde informatie waarop de bestreden beslissing gebaseerd is en waarbij rekening werd gehouden met de individuele situatie van verzoeker. Uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal erkent dat (geregistreerde) Roma in Servië nog vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich onder meer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan ten aanzien van de Roma. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar actuele beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie en vervolging.

Inzake een terugkeer naar Kosovo, waarvan verzoeker zelf verklaarde dat dit zijn bedoeling was gezien het gebrek aan toekomstperspectief in Servië (gehoorverslag, 4), blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapende conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. De informatie over Kosovo werd onder meer verzameld tijdens een missie naar Kosovo die plaats vond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie wordt bovendien voortdurend opgevolgd en bijgewerkt. De door verzoeker aangebrachte rapporten van Amnesty International en Human Rights Watch kunnen de bevindingen van de commissaris-generaal aangaande de situatie van de Roma in Kosovo in het algemeen en voor de Roma in de regio Pec in het bijzonder niet weerleggen.

Hoe dan ook stelt de Raad vast dat verzoekers geen begin van bewijs neerleggen van hun identiteit of nationaliteit en dienaangaande geen aannemelijke verklaring hebben. Verzoekers verklaring dat hij het enige document met persoonsgegevens, namelijk zijn ontheemdenkaart uit Servië, op het transport bij de smokkelaar zou hebben laten liggen (gehoorverslag verzoeker, 5) overtuigt dan ook geenszins. Het ontbreken van stukken die zouden toelaten verzoekers identiteit en/of reisweg te verifiëren, zonder aanvaardbare verklaring hiervoor, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag (RvS 15 juli 1992, nr. 40.037).

2.4. Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij stelt dat de commissaris-generaal zich met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus beperkt tot stereotype overwegingen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing besloten heeft tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire bescherming niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Op basis van de informatie aanwezig in het administratief dossier kon de commissaris-generaal dan ook terecht besluiten dat de algemene situatie voor de Roma in Servië anno 2011 op zich geen aanleiding geeft tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie en evenmin van die aard is dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. VAN ISACKER